



Amsterdam



Resa 3 - 2008

Resa till tulpanernas och gräsets land

Danne och Ankan styrde upp en resa med musik och arenaguidning

Klubbens tredje resa, reseledare var Danne och Ankan. Tidig samling på T-centralen avslöjade att vi för första gången skulle flyga från Arlanda. Destination Amsterdam gladde alla i sällskapet, skulle vi nu få se Kennedy lura skjortan av Feyenoordare? Första dagen hoppades det runt på diverse pubar/caféer för de som orkade... Lördagen började med en guidad kanaltur, fortsatte med årsmöte. På kvällen var det mexikansk middag och avslutades med konsert på Melkweg med två band som spelade, "My American Heart" och "The Blackouts". Söndagen var matchdag. På förmiddagen var det guidad tur på arenan med efterföljande brunch på fotbollsakademin, där fick vi sällskap till bords av ett gäng skeptiska gnagare. Dock visade de sig vara riktigt trevliga. Ett antal öl samt jägermeisters sköljdes ner. Matchen i sig blev aldrig spännande, Ajax körde över Feyenoord med 3-0, vår Kennedy spelade men insatsen gick upp o ner. Stämningen på arenan var ganska tinnitusframkallande p.g.a alla bomber som briserade i vallgraven. Stort minus var att öl inte gick att inhandla under matchen, efteråt tog vi några öl på en fanspub som serverade obskyrt dyra öl i små plastmuggar. Hotellet vi bodde på var 4-stjärnigt och levde upp till det, inte minst room-servicen som vissa utnyttjade. Staden i sig är liten till ytan, vi gick för det mesta men vissa hann med att bli lurade av taxichaufförer som saltade notan. Reseledarna hade gjort ett digert arbete med alla arrangemang som ingick, uppskattat av övriga som gärna vallas runt som får i skock.

Arrangörer



Ankan



Danne

NH Caransa



NH Caransa
Rembrandtplein 19
1017CT Amsterdam

537 kr
per person/natt

**VÅRT
BETYG**

4.13



Amsterdam ArenA - Söndag, 2008-02-03

Ajax

Feyenoord

3



0



1-0 Heitinga

8 min

13 min

Yellow card - Lindgren (Ajax)

24 min

Yellow card - Hofland (Feyenoord)

2-0 Huntelaar

45 min

46 min

Ajax - Suarez (out), Rommedahl (in)

60 min

Yellow card - Slory (Feyenoord)

62 min

Feyenoord - Slory (out), Mols (in)

76 min

Ajax - Bakircioglu (out), Luque (in)

76 min

Yellow card - Landzaat (Feyenoord)

81 min

Yellow card - Luque (Ajax)

90 min

Ajax - Gabri (out), Colin (in)

3-0 Huntelaar

91 min



Fredag

2008-02-01



Jag kom, jag såg, jag segade.

DET HÄR ÄR TAMEFAAN KATASTROF...!

Deadline natten före. Trött, skittrött. Men vafaan...

Centralen sju på morgonen. Kul, skitkul. Med betoning på skit.

Men livslusten växer betydligt när det illustra BI-sällskapet återförenas på ett fik därstädes. Vafalls, Bullen nykter?!? Något är fel! Nejdå, inget fel. Bullen korrigerade snabbt det lilla förbiseendet. Alltför snabbt för en av de patrullerande konstaplarna i nyss nämnda resemetropol. Något som Bullen elegant parerade med en yster svada kårromantik. Konstapeln vacklade snart därifrån, lätt grön i uppsynen.

Amsterdam! Hurra, där får man fortfarande röka på krogarna, konstaterade Sippa och undertecknad. Jo, det fick man visst...

Ett litet resekit delades ut av de eminenta researrangörerna. Det var rörande att se hur glatt tårögd Bullen blev över sin lilla putäll vitt vin. Sluurp, borta!

Flygbuss. Arlanda. Samma plan som gamle legenden Leffe Strand, minsann. Fick en lätt föraning om att deras resesällskap inte hade riktigt samma agenda som vi.

Morgonens trötthet sköljdes bort med olika mängder bira, fast givetvis inte av farbror salongspolisen, nåädå, han satt mest och ynkade sig över att han hade ont i nacken, ojoj, stackass ljiten...

Schiphol. Tåg. Intensiva överläggningar om vilken sevärdhet som skulle besökas först, Rembrandt-museet, Anne Frank-huset eller tulpanmuseet. Inget vann. Carensa, BI:s tjugigaste hotell hittills! Mycket strategiskt placerat vid Rembrandtplein, med krogar å hålligång. Närmsta pub snett över gatan. Så efter vi installerat oss på rummen styrdes stegen... ja, just det, snett över gatan. Trevlig och gemytlig pub. De flirtigare delarna av sällskapet konverserade tvenne lokala kickor, medan vi andra värdigt tippade i oss mer öl. Sippa och jag glada över att man fick röka på krogarna. Alla klappade huskatten.

Vidare neråt staden...

...tulpan ...ohoj...

...raj, raj, raj...

...kanal ...raj ...

...tills vi hamnade på... hmm, nåt krypin, mjoo, de hade visst bira, måste ha varit en pub, typ. Åsså fick man röka på krogen, hurra... rökigt värre... ...här splittrades sällskapet upp för kvällen...

...Ankan, Ola och Pajas drog åt sitt håll, mest för att Ankan skulle få öva upp sina husliga talanger. Eller nåt...

...skarpa linjer, väldigt tydliga på nåt sätt. Å visst faan får man röka på krogarna! Fast jag fick nog i mig nåt konstigt när jag åt ...undrar vad jag åt ...ÅT ?

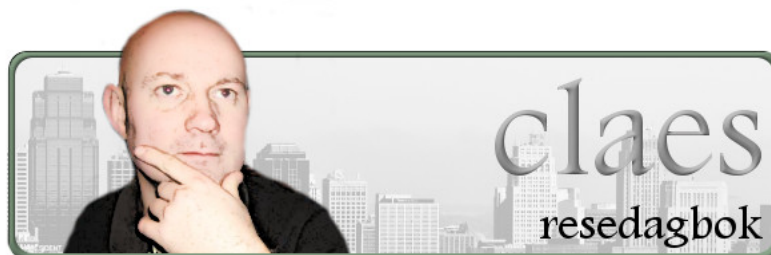
Den blondaste av oss alla bestämmer att nu var det dags för honom, mig å Bullen att åka hem till hotellet, basta. Så med salongspolisens gnälliga 'Det här är tamefaan katastrof' ringande i öronen försöker vi få tag i en taxi. Rättelse: Sippa försöker få tag i en taxi OCH försöker hålla mig vid medvetande OCH försöker förhindra att Bullen rusar in på vartenda ställe som kan tänkas servera alkoholhaltiga drycker. En vänlig chaffis förbarmar sig över sällskapet och bjuder på nattlig sightseeing, han blåser oss med andra ord å det grövsta. En valuta-reserv senare är vi dock vid hotellet, njaa, fast inte riktigt, taxin hade droppat oss på andra sidan torget, så vi fattade inte riktigt var vi var. Herregud, det var ju minst femtio meter till hotellet. Men med ett oläsligt visitkort i handen attackerar Sippa ännu en taxi, vars förare pekar på vårt hem långt hemifrån.

In. Upp. Gonatt!

Fast ryktet dagen efter gjorde gällande att det våningen ovanför mig hade utspelats ett intressant drama med en bulle, en blondin och en välväxt chokladfärgad gentleman. Men som sagt, det var säkert bara ett rykte...

Lördag

2008-02-02



Av någon anledning kändes det lite trögt att komma igång på morgonen. Undertecknad samt roomien Myran släntrade ner till receptionen exakt kl nio. Förutom en morgontrött receptionist så var receptionen tom på folk ungefär som Stockholms Stadion en dålig säsong för gårdarna. Till slut börja klubbmedlemmarna droppa in så att vi kunde styra mot kanalbåten. På vägen kom några som vanligt på att de var hungriga. Passande så passerade vi en McDolnads, tyvärr så jobbade en tjej som uppenbarligen var närbesläktad med sengångararten. För mig personligen tog det 10 minuter att få en kopp kaffe, de som beställde mer matlika ordrar fick nog bara med sig hälften innan vi var tvungna att jäkta till kanalbåten.

Reseledarna hade ju förbokad denna kanaltur, ett lysande initiativ eftersom turen var klart åkvärd. Under en timmes tid så beskådade vi många bajenvrak efter vägen...tydligt var det flera klubbmedlemmar som lätt kunde identifiera sin dagsform med flera av de mindre läckra båtar som kantade kanalerna...och om jag inte missminner mig så tror jag att alla under turen blev föremål för överinläring, i Amsterdam bor det ca 750.000 personer... Mest minnesvärt från kanalturen är nog alla lutande byggnader, möbelvinschar, plumsande bilar och bullens idoga babblande om invånare.

Eftersom det klassiska uttrycket Sjön suger stämmer bra så tog vi oss direkt efter kanalbåten till den eminenta, irländska puben O'Reillys. Där blev det först en GI-lunch med diverse hamburgare och haggisliknande grytor för vissa och efter matintaget var det dags för det traditionella årsmötet. Mötet i sig fortlöpte utan större missöden, diverse nya stadgar samt påhitt presenteras på klubbens hemsida för stadgarna. Lagom när mötet avslutades så kunde vi avnjuta Arsenalns defilerings mot Svennekopian Svernis City. Det som man främst kommer ihåg från puben har dock inget med vår klubb att göra...det var givetvis den diskreta svensxa som Walesarna hade, alla såg ut som mupparnas svenske kocken...givetvis var de kvar på puben även på söndagen.

Innan nästa punkt på agendan så tog vissa en välbehövlig siesta, jag själv, Myran och Danne var tvunga att inmundiga några öl på den mycket trevliga puben The Old Bell som låg på Rembrandtsplats.

Vid det här laget har vi vant oss att allt serveras på silverbricka under resan. Sedvanlig samling i hotellreceptionen och sedan en lagom promenad till den Mexikanska restaurangen Los Pilones. Där verkade det vara lite så så med bordsbeställningen men efter ett litet tag fick vi plats. Jag vet inte vem som charmade ägaren (kan det ha varit Kinkan?!?) och övertalade honom att ge oss ett bord. Uppenbarligen var interiören på denna restaurant aningens diffus, undertecknad samt några till lyckades ta sig in i köket för att urinera istället för på herrtoaletten, trots dessa missöden var vistelsen där mycket trevlig med god mat och god stämning. Efter detta restaurangbesök var det dags för avfärd mot Leidseplan och konserthuset The Melkweg.

Efter ett antal minuter i kön så kom vi äntligen in i konserthuset, jag undrar om vi inte höjde medelåldern några decennier...De båda grupperna gjorde varsin mycket bra spelning (personlig reflektion) och jag tror att de flesta håller med mig. T.o.m. klubbens gamla garde var kvar och njöt av musiken. Nångång under konserten skedde tydligen ett missförstånd, eftersom jag själv inte var inblandad så vet jag inte riktigt vad som hände, det jag hörde var att någon gav någon ett punggrepp och att någon nr två inte var BI-medlem utan förvirrande lik Mr Sevven.

Efter att konserten var slut begav sig klubben till Red Light District för sightseeing, en udda upplevelse då man inte är helt van att beskåda gods på detta (o)naturliga sätt. Efter några pints på diverse pubar i området styrdes kosan hemåt hotellet. Eftersom söndagens samling var 07:00 i receptionen blev inte klockan alltför sent, jag tror att det var godnatt runt 01:30 tiden.



Söndag

2008-02-03



Pigga och utvilade lämnade tio BI-medlemmar hotellet den tidiga söndagsmorgonen. Glatt avvinkade av Bullen tog vi spårvagnen till centralen för vidare färd ut till arenan. Matchstart var först 12:30, men den vid det här laget högt hyllade reseledningen hade föredömligt bokat in en rundvandring på arenan. Efter några minuters iakttagelser i entrén insåg vi att det var ganska mycket svenskar på plats. Några insåg att det var dags att börja bete sig lite anständigt eftersom hela styrkebidraget (förutom Lasse) mest liknade ett gäng råbarkade slagskämpar än städade fotbollssupportrar. Vår fotbollsvän och ledsagare Jaap de Koch tog oss stolt runt i arenans alla skrubbar och vi nickade instämmande när han förklarade den osämja som ibland uppstår när olika fotbollslag möts. Våra två representanter från polismyndigheten imponerades av säkerheten på arenan. Nere vid gräsmattan ryckte gruppen till när en ung men välljudande grupp Ajaxfans ropade ut sitt lags namn uppe på läktaren på den ännu folktomma arenan.

Det var en magnifik stadion tyckte väl de flesta, men vid fotograferingen nere vid gräset fick vi bekräftat att Söderstadions frodiga matta väl kunde mäta sig med den i Amsterdam. Lite lätt upprymda efter rundturen var det så dags att få lite mat i magen. Vi vallades vidare till träningsanläggningen och klubbrestaurangen. Drinkbiljetterna yrde in som värsta kaostifot över baren och de som inte hade ilningar i tänderna njöt till fullo av gammeldansk och jäger. Tre daggmaskätare från Solna slog sig ner vid vårt bord. Enligt ryktet var de ganska trevliga och föreslog att vi skulle träffas en stund ute på parkeringen. Ölen serverades i floumuggar men vad gjorde det när klockan snart började närma sig tolv. I spridd formering drog sig medlemmarna till arenan. Kinkan var som vanligt sen och höll på att missa matchen. Väl på plats förundrades någon av att arenan nu bar drag av Colosseum. Planen skyddades av en jättelik vallgrav runt vilken bombkastande Ajaxfans vrålade ut sin kärlek till laget.

Den stackars kvinnliga funktionären tog sig till slut in bakom den skyddande plåtporten till fansens stora glädje. Feyenoord bjöd på svagt motstånd, men trots stark support från läktaren lyckades kung K inte prestera på topp. Bättre gick det däremot för unge Rasmus L som gjorde succédebut. Läcker lobbpassning punkterade matchen och fastställde slutresultatet 3-1. Efter ett par snabba flour-öl begav vi oss in till de centrala delarna igen. Ena halvan av gruppen valde att besöka den trevliga irländska puben som vi lärde känna under lördagen. Andra vill äta pizza. Ankan och Pajas tyckte att de var förtjänta av lite lugn och ro och avslutade kvällen tillsammans med Ola med en stilla promenad genom stadens skimrande kulturkvarter.

Måndag

2008-02-04



Hej igen dagbok,

Jag vaknade i Amsterdam i morse igen. Det smakade omisskännligt av majonäs i munnen i dag igen. Märkligt hur en stads smaker kan göra sig till känna så där på bara några dagar. På bordet låg en vit pappersrulle med överblivna pommes frites. Det fanns ganska många frittvar kvar, men ingen majonäs. Om man känner till hur mycket majonäs som brukar tillhöra rätten kanske man kan förstå hur tydlig majonässmaken var. Jag vaknade redan klockan åtta. Vi börjar nog bli gamla. Claes var redan vaken. Han är i och för sig några månader äldre än jag. Vi bodde på rena lyxhotellet och det kändes lite trist att packa väskan och checka in. Vid incheckningen var det kaos. Thomas och Sipppa hade tydligen problem med räkningen. Sipppa hade tydligen tagit en flaska vatten ur hotellbaren. Men tjena! Det hajar ju vem som helst att det kan dra iväg...

Alla var förvånansvärt pigga så här tidigt på morgonen och utan vidare missöden lyckades samtliga komma med på samma spårvagn. Visserligen hade någon glömt någon present kvar på hotellet men det var tydligen ingen fara. Hoppas inte gåvan var dyr.

Efter frukostspisning på centralen så åkte vi tåg genom de mest vattensjuka landtyor jag sett. Eller är det egentligen grund i vattnet? Svårt att säga.

Incheckning, taxfreeköp och flygplatsångest löpte utan större besvär. Visserligen blev några hånade av personalen vid securityn för sitt råbarkade utseende. Märkligt, jag tyckte nog att vi så ganska snälla ut.

Efter den obligatoriska förseningen blåste planet iväg. Eftersom jag har vissa besvär att koncentrera mig på flygningar då min prioritering är att överhuvudtaget överleva så tyckte jag att det var en underbar resa. Alltså jag överlevde! Igen.

Claes och jag tog oss igenom tullen utan besvär. Vårre var det för ordningsmakten. Deras väskor var genomsökta. Undrar om någon hittade nåt. Ingen sa nåt till mig i alla fall.

Elin kom och hämtade mig och Claes och efter det så åkte jag hem till familjen. Ludde fick en ajax-kepa, ett flygplans-kit med en Concorde och en tröja med nummer 7 - Kennedy. Reaktionen blev kanske en liten besvikelse för Luddes pappa. Tröjan är för stor och tur är väl det, för just nu är en Concorde mycket coolare än samtliga fotbollsspelare (som inte heter Zlatan) i hela världen för en tre-åring. vi hörs om ett år kära dagbok...